849/10

Den 23. august 2010 blev i sag nr. 77.131:

xxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxx

mod

Finanssektorens
Pensionskasse
Philip Heymans Allé 3
2900 Hellerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har pensionsordning i Finanssektorens Pensionskasse, klager over selskabets afvisning af at anse et indskud på 690.027 kr. for en negativ rente, der vil kunne medføre skattefradrag.

Selskabet har afvist dette med henvisning til, at der ikke synes at være støtte herfor i skattelovgivningen.

Selskabet redegør således for sagen:

"Der nedlægges følgende PÅSTANDE:
Principalt: Afvisning
Subsidiært: Henvisning til afgørelse i Finanstilsynet
Mest subsidiært: Frifindelse
…
[Klager] var medlem af den tidligere '… Pensionskasse under afvikling' (SKOP), der med virkning fra den 1. januar 1988 blev fusioneret ind i 'Sparekassesektorens Pensionskasse' (nu Finanssektorens Pensionskasse, FSP).

Af SKOP's pensionsregulativ § 10,stk. 1 fremgik det, at 'Et medlem, der afskediges uden ret til pension af en af medlemmet utilregnelig årsag, herunder personalereduktion, har ret til pension af samme størrelse som den alderspension, der kunne være opnået ved alderen 65 år og 6 måneder.' Et sådant tilsagn kunne ikke indgå i en tværgående pensionskasses regulativer, idet der ikke er koncession til og dermed ikke juridisk mulighed for at påtage sig et tilsagn, der hviler på andre faktorer end alder, invaliditet og død, og det i regulativet afgivne tilsagn blev derfor afløst af et individuelt tilsagn til hvert enkelt medlem af SKOP afgivet af Sparekassen SDS. Fremgangsmåden blev overfor Finanstilsynet (tidligere Forsikrings-

tilsynet) forhandlet af nu afdøde …, som var daværende bestyrelsesformand for FSP. Fusionen og dermed behandlingen af utilregnelighedstilsagnet blev efterfølgende godkendt af Finanstilsynet.

I forbindelse med 'utilregnelighedspensionen' har FSP forpligtet sig til at udbetale en straks begyndende løbende livsvarig ydelse baseret på de sædvanlige aktuarmæssige principper i det tekniske grundlag for førtidspension respektive opsat pension, når arbejdsgiveren indbetalte et engangsindskud i medfør af det afgivne tilsagnsbrev, hvorfor de løbende ydelser blev bestemt af indskuddets størrelse.

Aftalen om FSP's håndtering af utilregnelighedspension blev gentaget i forbindelse med fusionen med Bikubens Afviklingspensionskasse (BP).

Fremgangsmåden for beregning og udbetaling af utilregnelighedspensionen blev for både SKOP og BP's vedkommende stadfæstet ved højesteretsdom af 8. juni 2005 (UfR 2005.2708H).

FSP har på baggrund af aftalernes usædvanlige karakter fortolket disse indskrænkende og dermed fulgt aftalerne efter deres bogstav og ånd. Arbejdsgiveren har indbetalt indskuddet straks ved fratrædelsen, og FSP har beregnet og startet udbetaling af den straks begyndende livsvarige pension. Hvis arbejdsgiveren ikke har indbetalt indskuddet straks efter fratrædelsestidspunktet, bliver pensionen beregnet med tilvirkende kraft til fratrædelsestidspunktet og arbejdsgiver har indbetalt den manglende rente i perioden fra fratrædelsestidspunktet og frem til indbetalingen af indskuddet.

FSP blev i forbindelse med [klagers] retssag anlagt mod Nordea Bank Danmark A/S bedt om at beregne utilregnelighedspensionens størrelse pr. 1. oktober 2005 samt det nødvendige indskud til dækning af pensionstilsagnet, jf. bilag …. Beregningen kunne hverken dengang eller nu opfattes som et tilsagn fra FSP, men var alene et udtryk for, hvilket indskud der ville være nødvendigt for at opnå en utilregnelighedspension af en given størrelse.

Efter retssagen modtog FSP den 10. juli 2009 kr. 5.046.084 fra Nordea, ligesom det af [klagers] advokat blev oplyst at renterne af hovedstolen var blevet udbetalt direkte til [klager], jf. bilag …

I overensstemmelse med normal praksis accepterede FSP, at indskuddet blev tilbagediskonteret til 1. oktober 2005 og udbetaling påbegyndt med tilbagevirkende kraft fra dette tidspunkt, jf. bilag ... Samtidig tillod FSP pr. kulance, at tilbagediskonteringen medførte en reduktion af pensionens størrelse i forhold til den beregning, der blev foretaget under retssagen, idet FSP først modtog indskuddet knap 4 år senere end forudsat i beregningen og uden forrentning.

Denne reduktion i pensionens størrelse ønskede [klager] at kompensere ved at foretage et yderligere indskud, som af FSP blev beregnet til kr. 690.027.

Dette blev på grund af sagens karakter og det forhold, at [klager] var uden skyld i at indbetalingen af indskuddet skete så lang tid efter fratrædelsestidspunktet tillige accepteret af FSP, der dog samtidig gjorde opmærksom på skatteproblematikken, som er baggrund for, at FSP normalt kun vil acceptere, at indskuddet bliver betalt direkte fra arbejdsgiveren (Nordea).

[Klager] anførte herefter, at de kr. 690.027 rettelig skulle anses for at være en negativ forretning af det tilbagediskonterede indskud, som kunne modregnes i efterbetalingen for peri-

oden fra 1. oktober 2005 til udbetalingen påbegyndes, jf. bilag ... Denne fremgangsmåde må sammenholdt med det forhold, at [klager] valgte at få procesrenterne udbetalt og ikke helt eller delvist indbetalt til FSP, tolkes som et forsøg på skatteoptimering, hvilket er bekræftet telefonisk over for FSP's ansvarshavende aktuar ...

FSP kan ikke i lovgivningen finde støtte til den af [klager] foreslåede fremgangsmåde og afviser at modtage den manglende forrentning på denne måde. FSP anmoder [klager] om at vælge en af de af FSP accepterede udbetalingsmåder. [Klager] acceptere herefter - under protest - løsningen, hvor indskuddet tilbagediskonteres med en reduktion af pensionens størrelse til følge, jf. bilag …

Nærværende tvist drejer sig således ikke om selve utilregnelighedspensionen, dens størrelse eller den forsikringstekniske beregning, men derimod om den skattemæssige behandling af de kr. 690.027,00.

ANBRINGENDER:

Til støtte for den principale påstand om afvisning gøres det gældende,

at der er tale om en sag af juridisk og skattemæssig principiel karakter, jf. Ankenævnets vedtægt § 4, stk. 1,

at der er tale om et tilsagn afgivet af Sparekassen SDS overfor en medarbejder,

at FSP's forpligtelse i forbindelse med utilregnelighedstilsagnet udspringer af fusionen mellem SKOP og FSP og begrænser sig til alene at omfatte beregning og udbetaling af utilregnelighedspensionen såfremt arbejdsgiveren indbetaler et engangsindskud i medfør af det afgivne utilregnelighedsbrev, samt

at fremgangsmåden for beregning og udbetaling af utilregnelighedspensionen er stadfæstet af Højesteret i 2005.

Til støtte for den subsidiære påstand om henvisning gøres det gældende,

at det individuelle utilregnelighedstilsagn i forbindelse med fusionen mellem SKOP og FSP er godkendt at Finanstilsynet, samt

at fremgangsmåden for beregning og udbetaling af utilregnelighedspensionen er stadfæstet af Højesteret i 2005.

Til støtte for den mest subsidiære påstand om frifindelse gøres det gældende,

at fremgangsmåden for beregning og udbetaling af utilregnelighedspensionen er stadfæstet af Højesteret i 2005,

at FSP har pr. kulance valgt at imødekomme [klagers] ønske om tilbagediskontering af indskuddet til 1. oktober 2005 med deraf følgende efterbetaling af pensionsydelserne i perioden fra 1. oktober 2005,

at [klager] selv havde valgt at renterne fra retssagen skulle udbetales direkte til ham selv og ikke helt eller delvist skulle indbetales direkte til FSP ligesom hovedstolen i overensstemmelse med sædvanlig praksis,

at [klagers] ønske om omkvalificering af indskuddet på kr. 690.027 til en negativ rente, der vil kunne modregnes i efterbetalingen, kunne ikke imødekommes, idet der ikke synes at være støtte herfor i skattelovgivningen,

at [klager] var henvist til at søge skatterådgivning hos sin advokat og hos Finansforbundet, samt

at [klager] ikke har dokumenteret, at den af ham ønskede m del kan gennemføres indenfor rammerne af den nugældende skattelovgivning."

Selskabet anførte i skrivelse af 7/10 2009 til klageren:

"Vi vil gerne præcisere, at 'utilregnelighedspension' er baseret på det indskud fra arbejdsgiver ved fratrædelse, som Pensionskassen modtager. For så vidt angår de skattemæssige konsekvenser af indskud til utilregnelighedspension, henviser vi igen til din advokat … , og til sekretariatschef …, Finansforbundet.

Vi beder dig som anført i vores seneste brev inden fredag den 16. oktober 2009 skriftligt at meddele os, hvilken af de tre tilbudte valgmuligheder, du vælger:

1. Indbetale de ca. 700.000 kr. til dækning af vores manglende forrentning, hvorefter vi vil udbetale din utilregnelighedspension med tilbagevirkende kraft pr 1.oktober 2005 med den oprindelige beregnede ydelse, reguleret op med de reguleringer, som vores depotrenter i årene 2005-2008 har givet anledning til. Der er tale om et kulancemæssigt tilbud, hvor FSP ikke mener, at der er tale om indskud med fradragsret.
2. Undlade at indbetale yderligere og modtage en utilregnelighedspension med tilbagevirkende kraft pr 1.oktober 2005 med en lavere beregnet ydelse, reguleret op med de reguleringer, som vores depotrenter i årene 2005-2008 har givet anledning til. Du bedes selv afklare, hvorledes udbetalingerne skattemæssigt skal fordeles på de enkelte indkomstår.
3. At vi starter din utilregnelighedspension pr 1. juli 2009, hvorved du vil få en ydelse svarende til det, som indskuddet giver anledning til. Vi kan som ønsket oplyse, at dette ville give dig en pension frem til alder 67 på ca. 488.000 kr. årligt, og fra dit fyldte 67. år udgør din pension ca. 393.000 kr. årligt."

Klageren anførte som følge heraf i skrivelse af 11/10 2009 til selskabet:

"Jeres meget korte tidsfrist, kan jeg ikke overholde, da jeg skal have undersøgt, og have møde med bl.a. Skat, om konsekvenserne. Jeg går ud fra, at I er indforstået med, at tidsfristen må forlænges. (Det er ikke mig, som har trukket sagen i langdrag). Der gik 2 måneder efter, at jeg havde kontaktet jer første gang, inden jeg hørte noget fra jer. Det er mig som har måttet rykke hver gang for et svar.

Inden jeg kan tage stilling til hvad jeg skal vælge, må jeg vide om I, som forespurgt i mit tidligere brev, indberetter den manglende rente kr. 700.000,- som renter til Skat. Det er jeg nødt til at vide, inden jeg skal have møde med Skat???. Jeg er ret sikker på, at de vil spørge om hvordan I indberetter det.

Jeg er også nødt til at vide noget om hvorfor der er så stor forskel i de 3 tilbud. Hvis jeg har forstået det rigtigt, så indebær de 3 tilbud følgende:

Tilbud 1:

1. Jeg indbetaler de manglende renter kr. 700.000,-.
2. Jeg får udbetalt utilregnelighedspension fra 1. oktober 2005 ca. kr. 1.800.000,-.
3. Jeg får fra 1. oktober 2009 udbetalt en årlig utilregnelighedspension på 416.279,- 2005 kr. reguleret til i dag kr. ca. 445.000,-.
4. Jeg får fra 67 år udbetalt en årlig alderspension på ca. 364.000,- kr. (Jeg er ikke helt klar over hvorfor at faldet i beregningen pr. 12. aug. 2005 er på ca. 81.000,- kr. og i min årsopgørelse for 2008 er ca. 71.000,- kr.)

Tilbud 2:
1. Jeg får udbetalt den manglende pension fra 1. oktober 2005 kr. 1.537.768,83.
2. Jeg modtager fra 1. oktober 2009 en årlig utilregnelighedspension på kr. 392.804,-.
3. Jeg modtager en årlig alderspension fra 67 år på kr. 342.008,-.

Tilbud 3:
1. Jeg får udbetalt utilregnelighedspension fra 1. juli 2009 til 30. sep. 2009 kr. ca. 122.000,-
2. Jeg får udbetalt en årlig utilregnelighedspension fra 1. oktober 2009 med kr. 488.000,-
3. Jeg får en årlig alderspension fra 67 år med kr. 393.000; (nu er faldet pludselig kr. 95.000,-?)

Hvis tallene er nogenlunde rigtige, vil jeg gerne vide, hvorfor der er så stor forskel på de 3 tilbud. Jeg anser tilbud 1 som det langt bedste, og det er jo også krone/øre-mæssigt det samme som det jeg har ønsket, bortset fra at de kr. 700.000,-, skal betales frem og tilbage, hvilket jeg stadig ikke forstår, når jeg er blevet lovet af 2 forskellige medarbejdere, at det godt kunne lade sig gøre, at I modregner jeres manglende rente i min manglende pension fra 1. oktober 2005.

Vedr. tilbud 2:
1. Jeg får udbetalt kr. 1.537.768,83, og ved løsning 1 ca. kr. 1.100.000,-, en forskel på ca. kr. 438.000,-,
2. Jeg får udbetalt en årlig utilregnelighedspension på kr. 392.804 et fald på kr. 52.200,- i forhold til tilbud 1.
3. Hvis jeg tager min mere udbetaling på de 438.000; og dividerer med den mindre udbetalte utilregnelighedspension på de kr. 52.200,- rækker de til knap 8½ år det vil sige ca. til 67 år.
4. Jeg får udbetalt alderspension fra 67 år på 342.000,-, hvilket er kr. 22.000,- mindre end i tilbud 1.

Så tilbud 2 er lige så god som tilbud 1 indtil jeg bliver 67 år, derefter er det ca. kr. 22.000,- dårligere end tilbud 1.

Vedr. tilbud 3:
1. Jeg får udbetalt utilregnelighedspension fra 1. juli til 30.sep. 2009 med kr. 122.000,-.
2. Jeg får udbetalt en årlig utilregnelighedspension fra 1. oktober 2009 med ca. kr. 488.000,-, hvilket er ca. kr. 43.000,- mere end i tilbud 1.
3. Frem til 67 år, får jeg altså udbetalt kr. 43.000,- mere i 8 1/2 år i alt kr. 365.500,- + de kr. 122.000,- i alt kr. 487.500,-. I forhold til tilbud 1, så mangler der ca. kr. 1.100.000,- minus kr. 487.500,- i alt kr. 612.500,-.
4. Jeg får fra 67 år udbetalt en alderspension på kr. 393.000,-, mod kr. 364.000,- i tilbud 1, det er en forskel på kr. 29.000,-.
5. Hvis jeg dividerer de kr. 29.000,- op i de kr. 612.500,-, så giver det 21 år, så nu skal jeg blive mindst 88 år gammel, før tilbud 3 bliver lige så god som tilbud 1.

I tilbud 2 bliver det altså dårligere end tilbud 1 allerede når jeg bliver 67 år, men i tilbud 3 bliver det først bedre end tilbud 1 når jeg bliver 88 år?

Dette kan jeg ikke forstå, og jeg håber, at I vil prøve at forklare mig det. Det er mange penge det drejer sig om, og det rækker langt ud i fremtiden. Jeg har haft nogle hårde år med sygdom og en langtrukken retssag, så det er vel naturligt, at jeg vil sikre min pensionisttilværelse bedst muligt."

Klageren har ved skrivelse af 21/10 2009 over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal anerkende, at han er berettiget til udbetaling af 1.800.000 kr. minus 690.027 kr. samt derefter til udbetaling af løbende pension. Klageren har til støtte herfor anført:

"Pr. 1. oktober 2005, blev jeg afskediget fra Nordea. Min fagforening og jeg mente, at jeg var berettiget til at få pension, men Nordea afviste. Sagen kom herefter i Landsretten, hvor vi fik medhold, men Nordea ankede sagen til Højesteret, hvor vi også fik medhold i 2009.
I forbindelse med min afsked i 2005, blev pensionskassen bedt om at beregne det indskud der skulle indbetales, for at jeg kunne opnå den pension, som svarede til min alderspension. FSP beregnede beløbet til kr. 5.046.084,00.

Efter Højesteretsdommen blev beløbet indbetalt, den 10. juli 2009 til FSP. Samtidig blev der udbetalt procesrente kr. ca. 2.000.000,00 til mig.
Jeg var vidende om, at FSP manglede rente af de ca. 5.000.000,00 i de 4 år, fra udregningsdatoen til indbetalingsdatoen. Til gengæld manglede jeg jo at få udbetalt pension fra 1. oktober 2005. Da mit tilgodehavende i pensionskassen langt overstiger deres manglende rente for perioden, mente jeg ikke, at det kunne give problemer. De skulle jo blot udregne summen fra 1. oktober 2005 til den dag de begynder pensionsudbetaling og fratrække deres manglende renteindbetaling, som de endelig har beregnet til kr. 690.027,00. Jeg har fået oplyst, at den manglende pensionsudbetaling andrager ca. 1.800.000,00.

Jeg har ikke haft ønske om, at procesrenten ca. kr. 2.000.000,00, skulle indgå i pensionskassen, da det er en kollektiv ordning, og ifald jeg dør i en forholdsvis tidlig alder, er pengene tabt for min familie.
FSP har for det første været meget langsom i sagsbehandlingen, og jeg har måttet rykke flere gange. De har nu meddelt, at de ikke ønsker at holde møde med mig, for at forklare mig deres forskellige udregninger.
For mig at se, er de 2 andre udbetalingsformer væsentlig dårligere for mig, end den løsning jeg selv har ønsket.
Ved min første telefoniske henvendelse den 10. juli 2009, talte jeg med N.B.L., hvor jeg fremsagde mit ønske om udbetaling af pension. N.B.L. gentog hvad jeg havde sagt, og sagde, at den løsning sagtens kunne lade sig gøre.
Efter 2 måneders ventetid, og efter jeg har rykket, får jeg et helt andet pensionstilbud.
Jeg ringer igen, og får en beregner, E.J., i tale. Jeg gentager for ham, hvordan jeg ønsker pensionsudbetalingen beregnet, og han siger, at det ikke er noget problem, men han ikke når at lave beregningen i dag.
Der kommer ingen brev, derfor ringer jeg igen, den 16. september, hvor E.J. ikke er til stede, men bliver stillet om til N.B.L., som nu meddeler, at den løsning, som både han selv og E.J., havde bekræftet kunne lade sig gøre, nu pludseligt ikke er en mulighed.
17. september ringer jeg, og taler med chefaktuaren, K.E.N., som lover at drøfte sagen med direktør i FSP, S.J.

23. september taler jeg igen med K.E.N., som nu siger, at jeg kan få den aftale, som jeg ønsker, mod at jeg indbetaler ca. kr. 700.000,00, og derefter få udbetalt 1.800.000,00.
Pensionskassen mener dog ikke, at jeg kan trække de kr. 700.000,00 fra i skat på nogen måde, selvom jeg er renteindtægtsbeskattet af dem. Det er jo ikke en acceptabel løsning.
I brev af 14. oktober 2009, foreslår FSP nu, at arbejdsgiver kan indbetale de ca. kr. 700.000,00. Det er ikke en mulighed. Sekretariatschef i Finansforbundet, F.H., har den 19. oktober 2009, talt med Nordea, og fået at vide, at det hverken må, kan eller vil man."

Klageren anførte i skrivelse af 23/11 2009 til nævnet:

"Jeg har fra start, d. 13. juli 2009, meddelt FSP, at jeg ønskede løsningen, hvor jeg ville få udbetalt den utilregnelighedspension, som var beregnet i 2005 reguleret med div. stigninger frem til nu, da vi havde planlagt vores fælles pensionsopsparing efter dette. Det er rigtigt, at jeg sagde det var ønskeligt, at pensionen var lig med eller større end bundgrænsen for topskat. Jeg sagde, at det kunne være en fordel, hvis jeg - mod forventning - i perioden frem til mit 65. år, ikke skulle have anden indtægt end pensionen.
Fra 65 år har jeg en ratepensionsudbetaling, forventes ca. kr. 36.000,- pr. år, og fra 67 år har jeg yderligere index-kontrakt-udbetalinger ca. kr. 36.000,- pr. år. Det er kun en teoretisk mulighed, at det kunne give en fordel skattemæssigt. Som det ser ud i dag, er jeg over topskattegrænsen, uanset hvilken model jeg måtte få/vælge.
Det er da ikke skatteoptimering, men almindelig planlægning af ens pensionisttilværelse. Hvis FSP mener, at det er skatteoptimering, mener jeg, at deres tilbud nr. 3, i skrivelse af 7. oktober 2009, mit bilag nr. 6, også vil være skatteoptimering, da det giver større årlig pensionsudbetaling på kr. 488.000,- mod min model, der giver en årlig udbetaling på kr. 445.000,-.

At jeg har valgt at få udbetalt procesrenterne fra banken, skyldes udelukkende, at jeg ikke havde, og ikke har noget ønske om, at der indbetales mere end nødvendigt for at jeg kunne opnå den oprindelige utilregnelighedspension. Det jo er en kollektiv pensionskasse, hvor de ekstraordinære indskud vil være tabt for min kone eller øvrige arvinger, hvis vi begge to skulle afgå ved døden i en tidlig alder.

Jeg må fastholde, at de skattemæssige konsekvenser er ens for de kr. 690.027,-, uanset om jeg har fået dem udbetalt fra banken som procesrenter, eller om banken havde indbetalt dem til FSP, hvorefter at FSP så udbetalte dem til mig (så ville jeg få udbetalt ca. kr. 1.800.000,- i manglende pension fra 2005 til nu, i stedet for de ca. kr. 1.100.000,-, som jeg ville få hvis FSP ville give den model som jeg ønsker). **De procesrenter jeg har fået udbetalt af Banken, bliver beskattet med 59 %, og den pension jeg får udbetalt fra FSP bliver ligeså beskattet med 59 %, så der er ikke på nogen måde tale om skatteoptimering.**

Jeg skal også nævne, fra jeg modtog det første tilbud, d. 2. september 2009, mit bilag nr. …, har mit vigtigste argument for, at jeg gerne ville have min model været, at så vidt jeg kan se, vil jeg få en større pension fra jeg fylder 67 år ved min model.

På side 3, afsnit 2, skriver FSP, at sagen drejer sig om den skattemæssige behandling af de kr. 690.027,-. Det må jeg afvise, da beløbet som nævnt ovenfor, skattemæssigt behandles fuldstændigt ens, lige meget om jeg har fået dem udbetalt af Banken som procesrenter, eller får dem udbetalt af FSP som pension.

På side 3, tredje sidste afsnit skriver FSP, at der ikke synes at være støtte herfor i skattelovgivningen, og i sidste afsnit, at jeg ikke har dokumenteret, at den af mig ønskede model

kan gennemføres inden for rammerne af den nugældende skattelovgivning. **Her må jeg gøre opmærksom på, at jeg har fået telefonisk tilsagn fra 2 forskellige medarbejdere om, at det godt kan lade sig gøre at få min model, senest d. 7. september ved telefonsamtale med beregner, E.J., så det må vel være dokumentation nok, at to af Pensionskassens medarbejdere siger, at det godt kan lade sig gøre.**
Jeg skal også bemærke, at FSP i deres brev af 14. oktober 2009, mit bilag nr. …, skriver på side 2, afsnit 2, at de ikke kan afvente en sagsbehandling hos SKAT, da de er nødt til at have sagen på plads inden års afslutning, samt konvertering af deres medlemssystem ved årsskiftet. Derfor har jeg ikke haft mulighed for at komme med anden dokumentation, end den som deres egne medarbejdere har givet mig ved at sige at det godt kan lade sig gøre.
Er det ikke pensionskassen der skal rådgive mig, og ikke mig der skal dokumentere, at tingene kan lade sig gøre? Pensionskassen har, så vidt det er mig bekendt, et rådgivningsansvar over for sine kunder, de forvalter da 'mine penge', som p.t. udgør et indestående på ca. 9 mill. kr. Jeg kan ikke se, at det er mig som kunde, der skal undersøge og dokumentere.
(Se vedlagte kopi af deres reklame på bagsiden af Finansforbundets nr. 10, 2009).

Pensionskassen har heller ikke villet give mig specificerede udregninger på, hvordan de kommer frem til deres modeller, renteberegninger mm.
Pensionskassen, har overhovedet ikke villet give mig beregning på min løsning.
Pensionskassen har ydermere afvist at holde møde med mig, for at give dem mulighed for at forklare mig deres argumentationer for at de ikke kan efterkomme min model.

I øvrigt er det FSP som har haft lang ekspeditionstid, fra min første henvendelse går der næsten 2 måneder, inden jeg hører fra dem. De burde måske have meddelt straks efter d. 13. juli 2009, at den ønskede model ikke kunne lade sig gøre. Man kunne måske have forventet, at de i de 2 måneder havde undersøgt sagen grundigt i Skat, så de kunne have lagt dokumentation for deres påstand. Jeg får jo ikke selv en chance for at undersøge det, før de pludseligt presser mig til en afgørelse.

I næstsidste afsnit, på side 3, skriver de, at jeg var henvist til at søge skatterådgivning hos min advokat og Finansforbundet. Det er rigtigt, men det har de først gjort efter at Retssagen var overstået, og jeg havde fået udbetalt procesrenterne fra Banken. På det tidspunkt er det jo for sent, at give mig den oplysning. FSP burde have kontaktet mig noget tidligere, for at havet givet mig rådgivning om hvad jeg skulle have gjort, i stedet for bagefter at bebrejde mig, at jeg ikke har gjort, hvad de mener, er det korrekte. Jeg regnede med, at mit til tilgodehavende hos FSP var lige så godt som mit tilgodehavende hos Nordea. I øvrigt rådgiver Finansforbundet ikke i skattespørgsmål, jeg har forespurgt. Advokat, J.J. har kun kørt Retssagen (Finansforbundets advokat).
Jeg har ikke personligt haft en advokat.

Jeg mener stadig ikke, at sagen drejer sig om den skattemæssige behandling af de kr. 690.027,-. Jeg mener, at FSP skal leve op til det tilbud jeg telefonisk fik d. 13. juli 2009 af N.B.L. og gentaget d. 7. september 2009 af beregner E.J."

Nævnet udtaler:

Spørgsmålet, om klageren har ret til skattefradrag for det betalte beløb, henhører under skattemyndighederne og kan ikke påkendes af nævnet.

Nævnet finder ikke grundlag for at kritisere selskabets behandling af sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen
formand